

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010281
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010281.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného G. F. a spol., pre spolupáchateľstvom spáchaný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“), o odvolaní obžalovaného G. F. a o odvolaní obžalovanej F. F., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.12.2021, sp. zn. 2T/49/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 28. apríla 2022, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku s a

z r u š u j e napadnutý

rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanej F. F..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaná

F. F., narodená XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom G., P.O. K.
XXXX/XX od XX.XX.XXXX vo väzbe v P. a
P. I.,

o d s u d z u j e

Podľa 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona a podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaným G. F. a F. F. ukladá trest prepadnutia vecí:

- 1 ks mobilný telefón zn. HONOR, zlatej farby, nepoškodený, so SIM kartou XXXX XXX XXX, bez uzamykania,
 - 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA, nezisteného typu, šedočierny, s dvomi SIM kartami, bez uzamknutia,
 - 1 ks mobilný telefón zn. HUAWEI, nezistený typ, modrý so SIM kartou O2, telefónne číslo XXXX XXX XXX, uzamknutie obrazovky, s púzdom, nepoškodený,
 - 1 ks mobilný telefón zn. SONY ERICSON, nezisteného IMEI, v krabičke s plastovým vajíčkom, v ktorom je SIM karta T-Mobile a 1 ks SIM karta Orange,
 - 1 ks mobilný telefón zn. HONOR, čiernej farby, poškodený displej, so SIM kartou nezisteného čísla, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX, bez PIN a hesla,
 - 2 ks SIM karty, z toho 1 ks SIM karta O2 č. XXXXXXXXXXXXXXXX,
 - 1 ks SIM karta Orange telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, číslo karty XXXXXXXXXXXX,
 - 1 ks mobilný telefón zn. HONOR 8A v krabičke zelenej farby IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, nezisteného PIN a kódu,
 - 1 ks mobilný telefón zn. SAMSUNG, čierno-strieborný, telefónne číslo nezistené, bez kódu, nezisteného PIN s nabíjacím káblom,
 - 1 ks televízor zn. Sencor, DLED TV, model: SLE 40 FII, uhlopriečka 102 cm (40"), čiernej farby,
 - 1 ks kuchynský mixér zn. Bono, model HMS-250 T.3, bielej farby, nepoužívaný,
 - 1 ks ovládač na hernú konzolu X-box, bližšie nezisteného typu,
 - 1 ks digitálna váha,
 - 1 ks sivá pánska plátenná kozmetická taška, zn. ADIDAS s obsahom,
 - červená plechová krabička s podtlačou „LaM“RED Label s obsahom,
 - 1 ks béžovej plátennej tašky,
- ktoré sú uložené na OKP KR PZ v I., O. XX a sú zapísané v knihe zaistených vecí pod číslom 31/2021.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie okresného prokurátora a odvolanie obžalovaného G. F. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 28.04.2022 bolo podľa § 21 odsek 1 Trestného poriadku rozhodnuté, že sa vylučuje konanie proti obžalovanému L. Q. zo spoločného konania na samostatné konanie.

Následne v ďalšom sa na verejnom zasadnutí 28.04.2022 prejednávalo len odvolanie obžalovaných v 1/. a 2/. rade a odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k týmto obžalovaným v ich neprospech.

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10.12.2021 sp. zn. 2T/49/2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného G. F. (ďalej len „obžalovaný v 1/. rade“) a obžalovanú F. F. (ďalej len „obžalovaná v 2/. rade“) vinnými zo spáchania spolupáchatelstvom spáchaného obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

obžalovaní G. F. a F. F. najmenej od mesiaca september XXXX do XX.XX.XXXX za účelom získania finančného zisku, ako aj pre vlastnú potrebu si po vzájomnej dohode neoprávnene zadovážovali drogu zvanú „heroín“ tak, že obžalovaný G. F. kupoval heroín na presne nezistenom mieste v obci H. - J. a v M. od bližšie nestotožnených osôb, vystupujúcich pod menom „O.“ a „E.“, tento spolu so svojou manželkou, obžalovanou F. F. prechovávali v mieste svojho trvalého bydliska v byte číslo XX na 4. poschodí bytového domu č. XXXX na U. P. O. K. v G., následne obžalovaný G. F. heroín naobálkoval, teda upravil na požadované množstvá k predaju pre určených príjemcov, zvyšok odložil pre seba a obžalovanú F. F. na priamu aplikáciu, takto pripravené drogy obidvaja predávali a poskytovali aj bezplatne v G., v byte číslo XX na 4. poschodí bytového domu č. XXXX na U. P. O. K. spravidla za sumu 10,- Eur za jednu obvyklú dávku, a takto predali a poskytli bezplatne drogu - heroín nasledovným, najmenej šiestim osobám: W. O., XX ročnému z G. po dobu minimálne jedného roka, nepravidelne 1-2 krát týždenne, celkovo najmenej v sto prípadoch, V. O., XX ročnému z G. v priebehu posledného polroka nepravidelne, minimálne v päťdesiatich prípadoch, G. Z., XX ročnému z G. od leta XXXX, nepravidelne, minimálne v desiatich prípadoch, W. K., XX ročnému z G. v posledných troch mesiacoch, minimálne v ôsmich prípadoch, W. W., XX ročnému z obce W. K. od presne nezisteného obdobia v presne nezistenom počte prípadov a W. B., XX ročnému z G. od presne nezisteného času v presne nezistenom množstve, ako aj iným doposiaľ nestotožneným osobám, pričom dňa XX.XX.XXXX počas vykonania prehliadky osobného motorového vozidla zn. O. J., farba modrá, EČ: G EP, obžalovaný G. F. vydal elektrickú váhu a plastové vrečko s obsahom neznámeho prášku, hnedej farby, s hmotnosťou 8086 mg, ktoré bolo podrobené znaleckému skúmaniu a bolo zistené, že obsahovalo heroín s prímiesou kofeínu, paracetamolu a metylsulfonyletánu (MSM) s priemernou koncentráciou 17,2% hmotnostných diacetylmorfínu (heroínu), obsahujúce 1391 mg absolútneho diacetylmorfínu (heroínu), z ktorého bolo možné vyrobiť minimálne 93 bežných jednotlivých dávok drogy, ktorá je schopná ovplyvniť psychiku konzumenta, pričom heroín (diacetylmorfín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradený do I. skupiny omamných látok a na zaobchádzanie s ním je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré obžalovaní nemali,

príčom obžalovaná F. F. takto konala, hoci rozsudkom Okresného súdu Topoľčany číslo 1T 1 /2011 zo dňa 23.03.2011, právoplatným dňa 08.04.2011 bola odsúdená zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obom obžalovaným podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, u oboch obžalovaných zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, u obžalovaného v 1/. rade nezistiť prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, u obžalovanej v 2/.rade zistiť prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom u oboch podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona tresty odňatia slobody každému z nich v trvaní desať rokov, na výkon ktorého boli podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obom obžalovaným uložený ochranný dohľad na dva roky.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona bolo obžalovanému v 1/. rade uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a obžalovanej v 2/. rade uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovaným uložený aj trest prepadnutia vecí:

- 1 ks mobilný telefón zn. HONOR, zlatej farby, nepoškodený, so SIM

kartou XXXX XXX XXX, bez uzamykania,

- 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA, nezisteného typu, šedočierny, s dvomi SIM kartami, bez uzamknutia,

- 1 ks mobilný telefón zn. HUAWEI, nezistený typ, modrý so SIM kartou O2, telefónne číslo XXXX XXX XXX, uzamknutie obrazovky, s púzdom, nepoškodený,

- 1 ks mobilný telefón zn. SONY ERICSON, nezisteného IMEI, v krabičke s plastovým vajíčkom, v ktorom je SIM karta T-Mobile a 1 ks SIM karta Orange,

- 1 ks mobilný telefón zn. HONOR, čiernej farby, poškodený displej, so SIM kartou nezisteného čísla, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX, bez PIN a hesla,

- 2 ks SIM karty, z toho 1 ks SIM karta O2 č. XXXXXXXXXXXXXXXX,

- 1 ks SIM karta Orange telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, číslo karty XXXXXXXXXXXX,
 - 1 ks mobilný telefón zn. HONOR 8A v krabičke zelenej farby IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, R XXXXXXXXXXXXXXXX, nezisteného PIN a kódu,
 - 1 ks mobilný telefón zn. SAMSUNG, čierno-strieborný, telefónne číslo nezistené, bez kódu, nezisteného PIN s nabíjacím káblom,
 - 1 ks televízor zn. Sencor, DLED TV, model: SLE 40 FII, uhlopriečka 102 cm (40"), čiernej farby,
 - 1 ks kuchynský mixér zn. Bono, model HMS-250 T.3, bielej farby, nepoužívaný,
 - 1 ks ovládač na hernú konzolu X-box, bližšie nezisteného typu,
 - 1 ks digitálna váha,
 - 1 ks sivá pánska plátenná kozmetická taška, zn. ADIDAS s obsahom,
 - červená plechová krabička s podtlačou „LaM“RED Label s obsahom,
 - 1 ks béžovej plátenej tašky,
- ktoré sú uložené na OKP KR PZ v I., O. XX a sú zapísané v knihe zaistených vecí pod číslom XX/XXXX.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona bolo vyslovené, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie okresný prokurátor v neprospech oboch obžalovaných proti výroku o vine a treste, ako aj obžalovaní v 1/. a v 2/. rade proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v dôvodoch odvolania poukazoval na to, že proti výroku súdu prvého stupňa o uznaní viny obžalovaných v 1/. a 2/. rade a použitým právnym kvalifikáciami ich konania nemá námietky. Obžalovaní doznali trestnú činnosť, túto oľutovali, na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie. Nemožno však súhlasiť s postupom súdu, ktorý v druhej časti rozsudku, vo výroku o oslobodení obžalovaného v 3/. rade spod obžaloby, popísal celé konanie obžalovaných v 1/. a 2/. rade a týmto ich de facto oslobodil spod obžaloby, keď uviedol, že skutok nie je trestným činom. Týmto celý skutok vyznieva nezákonne a zmätočne, nakoľko rozhodol o tom istom skutku dvoch obžalovaných dvomi rozdielnymi spôsobmi, keď na jednej strane ich uznal vinnými a následne, hoci pri posudzovaní konania obžalovaného v 3/. rade, ich spod obžaloby oslobodil. Pokiaľ v prvom výroku o vine obžalovaných konanie obžalovaného v 3/. rade opomenul, nie je zrejmé, prečo v druhom výroku uviedol celé konanie obžalovaných, ktorých v predchádzajúcom výroku uznal vinnými. Nič nebránilo súdu, aby v druhom výroku uviedol iba konanie, týkajúce sa obžalovaného v 3/. rade, nakoľko skutkovo bolo možné konanie rozdeliť.

Vo vzťahu k uloženým trestom u obžalovaného v 1/. rade namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, nakoľko jeho výpovede neboli počas celého konania konzistentné, keď v podstatnej časti zmenil svoju výpoveď vo vzťahu k obžalovanému v 3/. rade. S výmerou trestu sa stotožnil, avšak mal za to, že nebol dôvod na použitie ustanovenia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona a na výkon trestu mal byť zaradený podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, keďže ide o osobu s kriminálnou minulosťou.

U obžalovanej v 2/. rade namietal jednak priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona a jednak priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, teda, že bola za trestný čin odsúdená, nakoľko táto okolnosť je zvýraznená v právnom posúdení konania aj podľa § 172 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Trest odňatia slobody vo výmere desať rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia je neprimerane mierny, nakoľko nezohľadňuje okolnosť, že obžalovaná už bola odsúdená za rovnaký obzvlášť závažný zločin, keď vykonala trest vo výmere päť rokov, ktorý jej bol ukladaný za použitia § 39 Trestného zákona. Argumentáciu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanej, keď prihliadol na jej doterajší život považoval za nepresvedčivú, keď súd zároveň poukázal aj na jej predchádzajúce odsúdenie. Navrhol preto, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v 1/. rade prostredníctvom obhajcu v dôvodoch odvolania v podstate poukázal na to, že trest odňatia slobody vo výmere desať rokov považuje za neprimeraný. Priznal sa k spáchaniu trestného činu, oľutoval ho, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Nikdy nebol trestaný za drogovú trestnú činnosť. Pre jeho nápravu je postačujúci trest v kratšej výmere, spolu s uložením ochranných opatrení.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a sám rozhodol tak, že bude aplikovať ustanovenie § 39 Trestného zákona a uloží mu trest odňatia pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom, t.j. pod desať rokov.

Obžalovaná v 2/. rade prostredníctvom obhajkyne v dôvodoch odvolania v podstate zopakovala svoje obhajobné tvrdenia vo vzťahu k uloženiu sa majúcemu trestu, poukázala na poľahčujúce okolnosti, pričom neprijatie vyhlásenia o vine súdom prvého stupňa považuje za nesprávne, pretože tým došlo k zániku možnosti aplikácie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Trestného zákona. Namietala tiež priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, ktorej zohľadnenie je v rozpore s ustanovením § 38 odsek 1 Trestného zákona. Považovala za potrebné zohľadniť aj mieru jej účasti na donom skutku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný v 1/. rade bol tým, ktorý mal v procese zabezpečovania drogy významnejšie postavenie, resp. zabezpečoval celý proces, teda konanie každého z nich nedosahovalo rovnakú intenzitu, preto uloženie trestu v rovnakej výmere nemožno považovať za spravodlivé.

Navrhla preto odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že jej uloží miernejší trest.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vzhľadom k tomu, že obžalovaný v 3/. rade bol vylúčený na samostatné konanie, modifikovala odvolanie okresného prokurátora v tom smere, že v tomto konaní jeho odvolanie smeruje len vo vzťahu k výrokom o treste obžalovaných v 1/. a 2/. rade a v tejto časti sa stotožnila s dôvodmi odvolania prokurátora a navrhla vo vzťahu k týmto obžalovaným napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol rozsudkom a to tak, že obžalovanému v 1/. rade uloží trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako bol uložený súdom prvého stupňa s tým, že na výkon trestu sa zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k obžalovanej v 2/. rade navrhla vypustiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a uložiť jej prísnejší trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Odvolaniam obžalovaných navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v 1/. rade na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovanej v 2/. rade na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla o odvolaní obžalovanej rozhodnúť v zmysle písomného petitu ich odvolanie a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora navrhla ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obžalovaní v 1/. a v 2/. rade na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pripojili k vyjadreniam ich obhajcov tak vo vzťahu k ich odvolaniam, ako aj vo vzťahu k odvolaniu prokurátora v ich neprospech.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci plnenia tejto svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu prieskumnej povinnosti odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec, preskúmal výrok o vine výrok o treste v o vzťahu k obžalovaným v 1/. a v 2/. rade, proti ktorým odvolanie prokurátora ako aj obžalovaných smerovalo a správnosť postupu konania obom týmto výrokmi napadnutého rozsudku predchádzajúceho, a to aj v rozsahu zistenia prípadných, odvolaniami nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti a v jej rozsahu odvolací súd zistil, že v konaní predchádzajúcom týmto preskúmaným výrokmi napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd ďalej zistil, že dokazovaním vykonaným v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaných v 1/. a v 2/. rade a o ukladanom im treste, tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 2 odsek 10, odsek 11 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa v prejednávanej veci za preukázané, podľa názoru odvolacieho súdu jednak vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, jednak súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivito aj v ich súhrne a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v tomto smere v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovanej a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako na správne poukazuje.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku obsahuje aj nevyhnutne potrebné a relevantné právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovanej, aj na tieto odvolací súd ako na správne iba poukazuje nepovažujúc ich (aj s prihliadnutím na to, že v písomných dôvodoch proti výroku o vine napadnutému rozsudku podaného odvolania prokurátorom ani v tomto smere neuviedol žiadne, správnosť právnych úvah súdu prvého stupňa spochybňujúce relevantné skutočnosti alebo okolnosti) za potrebné ani doplniť, ani spresniť § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaných v 1/. a 2/.rade, nakoľko ho správne právne kvalifikoval ako spolupáchateľstvom spáchaný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto zažalovaného trestného činu, a to tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej. Právne úvahy súdu prvého stupňa sú i v tejto časti dostatočne výstižné a jasné, preto odvolací súd na ne ako vecne správne v ďalšom len odkazuje.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obom obžalovaným prihliadol na všetky okolnosti posudzovaného prípadu, konkrétnu závažnosť konania obžalovaných, ich pohnútku, motív, následok, ktorý svojím protiprávnym konaním spôsobili a v neposlednom rade ani na ich osoby, najmä osobu obžalovanej v 2/.rade, ktorý sa už v minulosti dostala do rozporu so zákonom za totožnú trestnú činnosť; uložené tresty obžalovaným boli tiež dostatočným spôsobom diferencované, a teda zohľadňovali u toho ktorého z obžalovaných konkrétny podiel viny na spáchaní trestného činu a aj ich trestnú minulosť, teda u obžalovaného v 1/. rade väčšiu aktivitu a podiel na páchaní činu oproti obžalovanej v 2/. rade; naproti tomu správne zohľadnil drogovú trestnú minulosť obžalovanej v 2/. rade oproti obžalovanému v 1/. rade, ktorý za posledných desať rokov pred spáchaním prejednávaneho skutku sa nedostal do rozporu so zákonom a doposiaľ nebol súdený pre drogový delikt, preto nie je možné prisvedčiť jednak obžalovanej v 2/. rade, že tresty uložené súdom prvého stupňa neboli diferencované a jednak ani prokurátorovi v tom, že obžalovaným uložené tresty sú neprimerane mierne.

Nepochybil súd prvého stupňa, keď obžalovaným priznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, pričom s právnymi úvahami súdu prvého stupňa v tejto časti sa aj odvolací súd plne stotožňuje.

Naopak súd prvého stupňa pochybil v tom, keď u obžalovanej v 2/. rade prihliadol na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona (t.j., že bola už za trestný čin odsúdená), čím došlo k

opätovnému pričítaniu tejto okolnosti, čo je v rozpore s ustanovením § 38 odsek 1 Trestného zákona, preto v tejto časti odvolacie námietky tak obžalovanej v 2/. rade ako aj prokurátora mal odvolací súd za opodstatnené a dôvodné.

Dôvodne súd prvého stupňa u obžalovaných neaplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 Trestného zákona, pretože okrem všeobecných skutočností, na ktoré poukázal aj súd prvého stupňa v zdôvodnení napadnutého rozsudku, neboli zistené žiadne také okolnosti prípadu a ani žiadne výnimočné pomery páchatel'ov, ktoré by v prejednávanej veci odôvodňovali už vyššie zmieňovaný postup pri ukladaní trestu (§ 39 Trestného zákona), preto odvolacej námietke obžalovaných v tejto časti nie je možné prisvedčiť.

Odvolací súd pripomína, že na to, aby súd viaceré všeobecne poľahčujúce okolnosti v súhrne hodnotil ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 Trestného zákona, treba mať preukázané viaceré nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatel'om a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie (na porovnanie R 49/1978, R 21/1970).

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaných na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia so stredným stupňom strázenia postupom podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, odvolací súd sa stotožňuje s právnymi úvahami súdu prvého stupňa v tom, že v osobe obžalovaných sa nejedná o tak nebezpečných delikventov, ktorých náprava ba mala byť zabezpečená v najprísnejšej nápravno-výchovnej skupine, t.j. v stupni maximálneho strázenia v zmysle § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona. V tejto súvislosti je potrebné poukázať nielen na kritický postoj oboch obžalovaných k spáchanej trestnej činnosti, ale aj na výmeru trestu odňatia slobody u oboch z nich.

Z tohto pohľadu odvolaciu námietku prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodnú a opodstatnenú.

Výroky o ochranných opatreniach vo vzťahu k oboj obžalovaným mal odvolací súd za zodpovedajúce zákonu a príslušným ustanoveniam Trestného zákona, navyiac odvolateľmi tieto výroky ani napádané neboli, preto zostali nedotknuté tak, ako o nich rozhodol súd prvého stupňa.

Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj :

- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku).

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené v odvolaní krajského prokurátora obsiahnuté a aj ďalšie skutočnosti, ktoré mal odvolací súd za zistené a preukázané, a aj s prihliadnutím na vyššie uvedené právne úvahy, s ktorými sa odvolací súd spravoval pri posudzovaní zistených skutočností podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke trestu, na základe odvolania prokurátora podaného vo vzťahu k obžalovanej v 2/. rade a odvolania obžalovanej v 2/. rade podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanej v 2/. rade a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej v 2/.rade podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a po nezistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia v trvaní desať rokov a na výkon tohto trestu odňatia slobody ju zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, ďalšie výroky týkajúce sa ochranných opatrení ako aj trestu prepadnutia vecí boli odvolacím súdom nemenne prebraté z príslušných výrokov napadnutého rozsudku bezo zmeny ako správne a zákonné.

Odvolací súd má za to, že obžalovaným takto uložené tresty tak pokiaľ ide o ich druh aj výmeru sú spôsobilé na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to v oblasti individuálnej aj v oblasti generálnej prevencie, pretože postačia na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovanými tak, že im zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria podmienky na ich prevýchovu k tomu, aby

viedli riadny život, súčasne aj iných odradia od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadria aj morálne odsúdenie obžalovaných spoločnosťou.

Odvolanie obžalovaného v 1/. rade, ako aj odvolanie prokurátora vo vzťahu k tomuto obžalovanému v jeho neprospech, už z vyššie poukazovaných dôvodov odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné v zmysle výroku II. tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.